

بی رویا

برگ برنده: حضور صابر ابر و طنار طباطبایی در کنار هم
نکته جالب: حضور سیدی در قامت تهیه‌کنندگی و بازی کرم رودی همسر وزیردفتری در فیلم

■ شما علاوه بر کارگردانی بازیگری هم می‌کنید. آیا قصد دارید هر دو را به شکل موازی با هم پیش ببرید؟ کدام فضا برایتان شیفتگی و جذابیت بیشتری دارد؟

حقیقتاً دغدغه و درگیری کارگردانی را بیشتر در خودم می‌بینم. ولی اگر جایی بدانم با یک قصه و فضای خوب طرف هستیم دیگر برایم اهمیتی ندارد. آنجا سعی می‌کنم که جزو آن گروه خوب باشم. مثلاً من دو سال پیش فیلم «مغز استخوان» را که ساخته حمید قربانی، دوست عزیزم بود بازی کردم، چون آن قصه و فضا را دوست داشتم همراشان شدم. اگر فیلم خوب باشد و به آدم‌ها اعتماد کنم حتماً استقبال می‌کنم.

■ فیلم سینمایی «روز بسوا» را به مینی‌سریال تبدیل کردید. این خواست اصلی خودتان بود یا برای فضا و شرایط کرونا این کار را کردید؟ چه تصمیمی برای فیلم جدیدتان دارید؟

به دلیل کرونا نبود. در فضای جشنواره‌ای سال ۹۸ تمام تلاش‌ها بر این بود که درباره «روز بسوا» قضاوت شود و این اثر را نادیده بگیرند. برای همین ما از این مسئله به شدت دلخور شدیم، چرا که فیلم را با صداقت برای مخاطب ساخته بودیم، اما قضاوت‌های آن دوره به گونه‌ای بود که فیلم را تخریب کردند. در واقع از آن دوره ما این دغدغه را داشتیم که چطور فیلم توسط مخاطب دیده و قضاوت شود. متریا و مونتاژ اولیه فیلم این اجازه را به ما می‌داد که از آن یک مینی‌سریال در بیاوریم. مجموع تمام این‌ها باعث شد که ما به سراغ این تبدیل برویم. خوشبختانه «روز بسوا» در نماوا پخش شد و ما باز خورد‌های بسیار خوبی را گرفتیم، اما فیلم «بدون» فیلم قرار قبلی» به دلیل شکل ساخت و فضایی که دارد، همچنین امکانی را نخواهد داشت و اصولاً اینکه بگویم حالا به این شکل و تبدیل فیلم‌هایم به مینی‌سریال فکر می‌کنم نه حقیقتاً اینطور نیست.

می‌شناسد و برای کاری که می‌کند در تلاش است. یکی از نکاتی که بازی در این کار را پذیرفتم شناخت ایشان و قصه فیلم بود. رابطه زن و شوهری که بر گرفته از یک واقعیت است. رابطه خوبی که می‌توانستیم با آن همذات‌پنداری کنیم، در جلسات اولی که درباره فیلم صحبت کردیم سعی ما بر این بود به چیزی که مدنظر فیلمنامه است نزدیک‌تر شویم و آن را عمیق‌تر کنیم. دلیل دیگر من، خود گروه بود. من وقتی که بازی می‌کنم با وقتی که فیلم می‌سازم دو رویکرد متفاوت دارم، زمانی که آدم خودش فیلم می‌سازد در مرحله انتخاب عوامل و ساخت یک گروه است که فضا را به وجود بیاورد. اما وقتی که بازی می‌کند بسیار اهمیت دارد که وارد کدام مجموعه می‌شود. حقیقتاً من در کنار گروه «هناس» احساس امنیت داشتم.

■ همکاری با مریلا زارعی در «هناس» چگونه بود؟

همکاری با مریلا زارعی بسیار لذت‌بخش است. من حدود دوازده سال پیش فیلم سینمایی «گزارش یک جشن» را با او کار کرده بودم و بعد از سال‌ها مجدداً با او هم‌بازی شدم.

■ مضمون «هناس» چیست و چه ویژگی‌هایی دارد؟

هر مسئله‌ای چه ملی، چه عقیدتی و چه احساسی، زمانی در قاب تصویر جذاب می‌شود که بتوانیم یک رویکرد انسانی برایش شکل دهیم. من از این بابت «هناس» را بسیار دوست دارم. یعنی زمانی که ما مسئله ملی را با وجود تمام دلخوشی‌ها و نگرانی‌هایمان در قالب یک رابطه عاطفی بین زن و شوهر یا یک خانواده تعریف می‌کنیم فضای بسیاری برای همذات‌پنداری وجود دارد. در واقع فضایی را به وجود می‌آورد که هر کسی در هر حرفه‌ای و با هر نگاهی بتواند آن را درک کند، و به این صورت است که ما می‌توانیم در داستان پردازی‌مان موفق شویم. به عقیده من این بستر در فیلم «هناس» وجود داشت.

تمام فیلم‌ها با مشکل کرونا مواجه شدند، طبیعتاً ما هم از این غائله مستثنی نبودیم. سفرهایی که داشتیم برایمان چالش بودند، اما چالش بزرگ و اصلی ما فیلمبرداری در حرم امام رضا بود. قرار بود فیلم ما در زمان کرونا اتفاق نیفتد. به همین دلیل ما باید تلاش دو برابری می‌کردیم. مجبور بودیم قصه خود را با حجم زیادی هنرور بسازیم که آن‌ها بتوانند با فاصله از فضای کرونا قصه را تعریف کنند. به همین دلیل این کارمان را سخت کرده بود. طبیعتاً در ایام کرونا خیلی از فیلم‌ها با این مسائل درگیر بودند، آن هم در فضای کاری ما که ارتباط آدم‌ها محدود نیست.

شما در چهل‌مین جشنواره فجر علاوه بر فیلم خودتان، فیلم «هناس» ساخته حسین دارابی را هم دارید، کمی در خصوص این همکاری بگویید.

حسین دارابی را از سال‌های قبل می‌شناختم. ایشان سال‌ها تدوینگر بودند و فیلم‌های کوتاه می‌ساختند. به عقیده من حسین دارابی جزو کسانی است که آینده خوبی دارد، تکنیک سینما را

انتخاب و تعامل با بازیگران وقت بیشتری بگذارم و ماجرا را آسان نگیرم. به نظرم حضور مصطفی زمانی، صابر ابر، پگاه آهنگرانی و الهام کردا ترکیب بسیار خوبی بود. ضمن اینکه این مجموعه بازیگرها از شانس و اقبال ما بود که در «بدون قرار قبلی» نقش آفرینی کردند چرا که ما در سینمایی هستیم که در بستر پیش‌تولید، هم به دلیل کمبود بازیگران خوب و هم به دلیل شکلی که آن‌ها در شیوه کاری خود دارند خیلی زمان و فضا برای انتخاب نداریم، به همین دلیل من از انتخاب این ترکیب برای فیلم خودم، بسیار خوشحال هستم.

■ لوکیشن فیلم «بدون قرار قبلی» در کدام منطقه یا مناطق بود؟

فیلم مدت یک هفته در برلین، ده روز در تهران و حدود دو ماه و نیم در مشهد و اطراف مشهد یعنی (روستای کنگ و منطقه نشتیفان) فیلمبرداری شد، به همین دلیل تنوع لوکیشن زیاد داشتیم. تقریباً هر پلان فیلم در منطقه‌ای فیلمبرداری شده است که از ترکیب آن‌ها سعی کرده‌ایم فضای متنوعی را در «بدون قرار قبلی» به وجود بیاوریم.

■ در خصوص چالش‌های ساخت فیلم کمی توضیح دهید.

قرار قبلی» باعث شد تا در فجر چهل‌مین حضور عوامل در آثار را به نام خود کند. او امسال در ۱۰ اثر شرکت دارد.

سرمایه‌گذار: شهرداری تهران، بنیاد سینمایی فارابی و موسسه تصویر شهر
سایر عوامل مطرح: حضور آرش آقاییک در جلوه‌های ویژه «بدون